

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plutarchu Chairōneōs Ta Sōzomena Panta

Continens Vitas Parallelas Graecè & Latinè

Plutarchus

Francofurti, 1620

In T. Quinct. Flaminium annotationes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1340)

transuerberatur. Puto eum *μισαγκυλῶ* mendosam vocem, sub natibus, vertisse. Ipse *μισαγκυλῶ* legi, omiſſa præpoſitione *εἰ*. Est autem *μισαγκυλῶ*, amentatum telum, id est in medio funem habens, quo is tenet qui librat & eiaculatur. Ita fere Scholiastes Euripidis, in versum qui est prope finem Andromache: *ὄϊσι, μισαγκυλῶ, ἔκλυπτε ἀμπαβολοί*. quæ & Eustathii in secundo Iliadis libro de eadem voce commentationi præfero. Difficiliter ergo potuit iterum extrahi, vel propter anulum istum, cui in medio hastis funis immitteretur. Mensuræ quidem res etiam Gellius meminit, l. 10. c. 25. & Menandri versus apud Plutar. ad finem libelli De propria laude. Pausan. & Polyb. paulo aliter hunc casum narrant, quos contulisse est inuicendum. Interpret certe locum hunc male extulit.

361. a. *Calicum & paterarum*] Xyl. vertit, *Calicum & vasorum quæ conciderentur*. annotatque *καλίκων καὶ πηκκείων*. Certe hic locus videtur impugnare quod vulgus grammaticorum ait *θηρικήα* esse vitrea pocula. Non enim existimo comminuta vitra ad inauranda aut argentanda atma fecisse: & *θηρικήα* vasa pulchre celata hic intellegere malim, ab artifice Thericle, & opificio dicta, non autem materia. Thericlis meminit Plinius l. 16. c. 40. & supra in Paulo Plutarchus inter aurea Perſei vasa Thericlorum meminit.

Ibid. b. *Sicut Achillem induxit Homerus &c.* Initio lib. 19. Iliad. s.

Ibid. e. *Bellum ea tempestate Achæis erat cum Machanida &c.*] Hanc totam rem luculenta narratione explicat fragmentum Polybii quod de libro vndecimo adhuc superest.

362. b. *Fama est ludicro Nemeorum*] Est apud Pausan. quoque, sub finem fere Arcadicorum.

Ibid. e. *Siquidem Macedonum rex Philippus*] Meminit huius rei Iulianus in fine lib. 29.

363. c. *Atqui quis regem (inquit) hoc ætatis suspiciat non opus edentem*] Xyl. vertit, *Quis vero, inquit, regem muretur, qui iam magno natu meditatatur adhuc, nibi proferi?* Ibi que hæc annotat, Metaphora sumpta ab oratoribus & poetis.

Ibid. d. *Aristenelum*] Videtur is esse qui apud Liuium li. 32.

& 34. vitiose legitur Aristhenus & Aristænus: & quidem initio fragmenti Polybii de l. b. 17. itidem a *εἰσαγόμε* dicitur, Quod autem hic ait, eum à Philopœmene dissensisse in re-pub. facile ex Liuiio & Polybio intelligimus, & ipse infra docet: sicut & hoc, Philopœmenem alieno fuisse à Romanis animo.

Ibid. e. *In quem dux ilico designatus.*] Historia hæc tota copiose est apud Liuium descripta lib. 35.

Ibid. f. *Et apud Platonem est*] Libro 4. De Legibus.

365. d. *Exules prætor in urbem reduxit*] *ταῖς μὲν φύξαις* pro *πύξαις* dixit. Ita in Quinctio etiam loquutus est.

366. c. *Quum M. Atilius consul Romanus*] Xyl. vertit, *M. Atilius Glabrio*. & annotat, Egregie Guarinus, & magna fide. *Post hæc Romanorum consule Manlio, quum Antiochum, &c.* Scilicet ita lector expeditur, & historiam discit. In Græco, *Μανίου δὲ τὸ Πρωμίου ἱστορίου, &c.* Manius autem prænomen est, quod ita notatur M: non Manlius. & alioqui prænomina sola ponit Plutarchus interim, vt saepe Titum vocat, T. Quinctium Flaminium dicens: & M: pro M: Curio: P. pro P. Villio, in vita Quinctii. Ita hic (vt & sub finem) M: Atilius Glabrio innuitur, qui apud Thermopylas Antiochum superauit. Autor Liuius initio 36. Appianus, & ipse in Flaminio Plutarchus. Itaque nomen addidi perspicuitatis causa. Id etiam quod sequitur, non recte ille reddidit.

Ibid. d. *Inuida quadam fortuna ad vitam metā prostravit*] Xyl. vertit, *Indignatio*. & annot. Nemesis, quæ vlcisci solet si quid arrogantius sit, aut ibi fortuna vel bonis nostris superbimus.

Ibid. e. *Hinc vicum velle (Colonidem vocant) occupare*] Hæc est etiam apud Liuium narratio, lib. 39. sed Coronem habet, pro Colonide.

368. b. *Ceterique quotquot necandum Philop. censuerant*] Guarinus, *vitro vitam finire*: vt legisse videatur, *σι αὐτῶν ἀμβροξου*. Meus codex *σι αὐτῶν* habet, quod ad Achæos refertur idque quia rectius esse censebam, sequutus sum.

Ibid. e. *Polybius*] Hic est eximius ille historiarum scriptor, præceptor Africani Scipionis iunioris: cuius partem operum habemus.

IN T. QVINCT. FLAMINIVM ANNOTATIONES Guil. Xylandri & Herm. Crusarii, interpretum.

Quinctius à voce quinctus, hæc à quinque deducta videtur: vt rationem quoque cum antiqua scriptura consentire appareat. quo libentius eam retinui, quamvis obsoletam. Scribo etiam Flaminius, ideo potissimum vt inter Flaminios, quod est nomen plebeiorum, & hos Flaminios cognomento patricios, discrimen pateat. Error enim eius qui libellum De viris illustribus condidit, est recte à Sagonio refutatus. quum Liuius palam ostendat, patricium fuisse T. Quinctium hunc: is autem C. Flaminius, qui consul ad Thrasymenum lacum bello Annibalico perit & quem patrem huius fuisse autor iste affirmat, plebeius fuerit. quod cum aliunde patet, tum ex Ciceronis Lucullo, vbi is tribunus plebis legem agrariam tulisse dicitur. Alioquin haud me præterit, apud Festum à Flamine Flaminio deriuari. De ætate autem Quinctii nostri satis constat. Quid enim nobilior bello Philippico? Consul fuit aduersus eum missus anno V. C. DLVI.

369. d. *Narniam & Cassiam*] In Græco est *Ἀρνείαν, & Κασσάνειαν*. neutrum in Italia inuenio, sed, vt scripsi, *Ναρνίαν, & Κασσάνειαν*. Sane Liuius lib. 27. has inter triginta Romanorum colonias refert: & quidem Marcello etiamnum viuentem. auctas deinde scribit circum hæc tempora: sed paulo aliter.

Ibid. *Tribunatu plebis, pratura*] Liuius non longe ab initio lib. 32. de hac petitione loquens, tribunatus mentionem omisit, quem ne petere quidem patricio leges permittebant. Nam quod aliquando non patricio modo, sed etiam consulares fuerunt tribb. plebei. huc non attinet. Plutarchum idem sensisse cum autore libri De viris illustribus, suspicari hinc aliquis pollet: nisi forte in genere omnes magistratus, qui ante consulatum obirentur, exposuit.

Ibid. *Studiis harum coloniarum succinctus*] Xyl. vertit, *Colonis studiose adiuuantibus*. & annotat, Guarinus, Statimque in petitione consulatus, prona in se habuit suffragia *πύξαις ἀπὸ τῶν κληρουχῶν ἐξ ἑσθλῶν ἀποδείξαι* quod à Guarini verbis longissime abest. *κληρουχῶν* inter alia esse saepe coloniam, scitur: suffragium, nunquam, tamen ne id quidem satis sit Guarino futu-

rum. Potuerunt autem, vt obiter dicam, coloni eum vel fauore vel amicorum suffragiis conciliandis iuuare ne dicam, probabile esse, plerisque eorum ius suffragii in comitiis centuriatis (quibus Coss. creabantur) habuisse.

Ibid. *Tribunus plebis Fulvius & Manlius*] Xyl. vertit, *Fulvius autem & M. Curio* & annotat. *Τῶν δὲ ἀπὸ Φουλβίου καὶ Μανλίου*, falso pro *Μανίου*. Errorum libri Guarinus & Amiotus sequutus est, quem nos & tollimus, & quod fuit addendum nomen prænomini, ex Liuiio addimus.

Ibidem e. *Philippo enim, &c.*] Locus hic totus est à Guarino peruersus.

370. a. *P. Iulium*] Xyl. vertit, *P. Villium*, annotatq. Addidi & hic nomen ex Liuiio. Nam P. Iulium apud Guarinum falso est scriptum: & infra Villius discrete nominatur.

Ibidem b. *Duce Scipione*] In Græco quidem hoc etiam ad Altrubalem refertur, quem tamen à Liuiio & Nerone Coss. superatam satis constat.

Ibid. c. *Complures iam dies ostium Apfi fluminis*] Apud Liuium est Aoum vtunque iis in locis inuenias apud geographos, vt in Stephano de urbibus annotatum est nobis. Sane Strabo lib. 7. plane eos coniungit vt proximi fuisse videantur, & Liuius 31. Apfi fluminis mentionem habet.

Ibid. d. *Erant qui ducere Quinctium, &c.*] Xyl. vertit, *Consulebant Quinctio sui vt expedito & facili itinere per Dassaretios iuxta Lycum amnem copias circumduceret*. & annotat, Male hoc reddiderat Guarinus, & pro Lyco Lyngum reposuerat, non Græcum librum & veritatem, sed mendosum Liuii codicem sequutus. Locus autem is recte legitur lib. 31. Ad Lycum statua posuit prope flumen Beuum: inde frumentatum circum horrea Dassaretiorum mittebat.

371. d. *Alii intra Thermopylas incolentes Græci*] Xyl. vertit, *Et Græci qui intra Pylas habitabant*: Et annotat: Eadem Thermopyla etiam appellabantur. Qui loci notitiam habere cupiunt, Strabonem lib. 9. & vero Liuii descriptionem li. 36. pulcherrimam legant.

372. a. *Brachylleis*] Liuius libro 33. Barcellam nominat:

Polybio, Βεγαχώνος scribitur, lib. 17.

Ibid. e. An urgente articulo] Xyl. vertit, Praefestinatione. & annotat, ὑπόσπουδης. Opera dedita, verum fuit ante, contra & sensum loci huius, & verba. nam σπουδῶ, etiam festinationem esse, vel pueris notum est, & sensit Amiorus. Pugna huius copiosa admodum & diserta descriptio extat in fragmentis Polybianis lib. 17. & si misere (vt omnia alia eius autoris) verba, aut peruersa potius. Subiungitur armaturæ & aciei Romanæ cum Macedonica comparatio & perspicua & iucunda. Neque debet quisquam eorum cum his collationem omittere.

373. a. Nec ferebant vel fortissimi grauem confertamq, & intentis horrentem hastis frontem] Ita Crus. qui etiam annotat Legendum puto, Ferebat sinistrum Romanorum cornu grauem, &c. At vero Xyl. vertit, Nam ab altiore loco totam phalangem Romanis inferebat: cuius hi densam testudinem selectissimorumque militum acrem impetum non sustinebant.

Ibid. c. Tum quod vniuersi potius] Xyl. vertit, Tum quod omne totum magis propter mutuum membrorum complexum quam propter singula valet. & annotat, καὶ ὅτι παντὸς ὅλου, Græca lectio non constat.

375. a. Corui enim forte superuolantes] Eius rei simile omnino exemplum in legis Gabinia promulgatione scripsit Diodorus libro 36. Meminit Valerius Maximus libro 4. cap. 8.

Ibid. c. Et rebus ad Thermodontem atque circa Cyprum Cimonia gestis] Xyl. vertit, Cimonia ad Eurymedontem fluium & insulam Cyprum. Annotatque Guar. vertit, Eurymedontis & Cyprica Cimonia opera. Oscitanter hoc, & ita vt lector quid sibi ille Eurymedon velit, & ducisne an loci nomen sit, intelligere non possit. Atqui interpretis munus ita non est ob eundem. Enimvero vno die & ad Cyprum nauali, & ad fluium Pamphylia Eurymedontem terrestri prælio Persas à Cimone Arheniensium duce victos fuisse, vt omittam Plutarchum, id in Cimonia vita docentem, testatur Thucydides lib. 1. extatque luculeta vtriusque victoria descriptio apud Diodorum Siculum lib. 11. Meminit flauii huius etiam Liuius perspicue lib. 33. Strabo lib. 14.

Ibid. d. Et exigua antiqua propinquitatis cū iis vincula] Xyl. vertit, Leuemetis generis communitatem. Et annotat, Id demonstrat lib. 1. Antiq. Romanæ Dionysius Halicarn.

Ibid. Tuillium in Thraciam] L. Stertinius, & in libris aliis L. Thermus legitur apud Liuium: haud scio rectene an secus.

Ibid. f. Xenocratem philosophum] Sensum huius loci videtur Guarinus non fuisse assequutus. certe non extulit. μετιμὸν fuisse pensionis genus quod inquilini (μέτιμοι) Athenis soluerent, ex Isæo docet Suidas. exactum fuisse à publicanis, hic locus ostendit. Xenocratem Athenis fuisse inquilinum, patet: fuit enim Chalcedonius. estque ea de re in Phocione infra scriptum.

376. d. Cui in manu quæ esset illum obserere, noluit] Xyl. vertit, Quumque eum possit capere Et annotat, ελεῖν ἀφ' ἑαυτῶν, nullo sensu conicio fuisse scriptum ελεῖν παρ' αὐτῶν. vt supra παρ' ὀφθαλμῶν ἢ πόνεμον ἀφ' ἑαυτῶν, & alias frequenter.

377. a. Egregias remunerationes, magnoque viro & ciuim amante consequutus dignas, Xyl. vertit, Quum pro beneficiis praeclaram & magno ciuimq, amanti viro conuenientem mercedem recepisset. Et annotat, κακοσμημένον mendosum est: si legas κακοσμημένον, bene erit.

Ibid. b. Ut memoria prodidit Itanus] οἱ ἀπὸ τῆς Ἰτανῶν. Ego Itanum scriptorem nominati vsquam vix credo: itaque locum habeo suspectum. Hyrcanum vertit Guarinus: quid sequutus sit, nescio. Mox auri conflati, χρυσίου συγκρατημένου, Guarinus (scite nimirum) Defecati auri. Aurum vero conflatum puto infectum intelligi, quod neque formam aliquam habeat neque signatum sit.

378. c. Quum apud hospitem suum cenaret] In Apophthegmatis additur, Chalcide id factum. & ibi περὶ τῶν, hic περὶ τῶν legitur: quæ varietas etiam in aliis est libris: neque lubet hic infarcire quæ ea de re annotauit in quartum Iliadis librum Eustathius. Contiferos vocem finxi, ξυσοφοροῖς. De discrimine eorum vocabulorum non est hic locus commentandi.

379. a. Censuerunt omnes qui ciues se profitebantur] Xyl. vertit, Ciuim numero censuerunt quotquot liberis parentibus essent nati. & annotat, Miror hoc omisum à Liuiio: & quidem Leonis cognomen mihi suspectum est. Culeo cognomen Terentii est apud Liuium, extremo libro 30. vt suspicer non τὸ Λέοντος, sed Κουλέωνος scriptum fuisse. Mentio fit etiam in vita Pompeii cuiusdam Culeonis, qui ei, vt dimitteret Iuliam, suavit.

Ibid. illum principem senatus legit] Xyl. vertit, Principem senatus legit. Et annotat, περὶ γὰρ τῆς βουλῆς, non περὶ τῆς γερουσίας. Dicitio est obseruanda. nam hoc significari, vel ex Liuiio hanc censuram, quamuis ieiune, describente intelligitur lib. 38. Eodem modo loquutus est noster in Tib. Graccho, ἄπτιος Κλαυδίου περὶ γερουσίας & Ρωμαίων βουλῆς.

Ibid. e. Sponsione Lucium promouit] Xyl. vertit, Iuramentum detulit Annotatque, Guarino imposuit mendum, fecitque vt sensum peruerteret huius loci. nam ἐλεσμένον scriptum est male, pro ἱρκωμένον quæ ipsa vox in Catone Censorio habetur in eiusdem facti narratione: vt mirer non animaduersum librarii lapsum ab interprete.

382. b. Hic sexcentis confuctibus victor.] Hanc & sequentes periodos (in quibus summa comparationis fere inest) ita vertit Guarinus vt qui conferat cum Græca & nostram orationem, facile sit animaduersurus cur noua versione opus esse duxerimus.

Ibid. d. Siquidem in pratura Nabim exegit Messene.] Xyl. vertit, Primatus enim Nabidem Messena eiecit. In hunc locum sic annotans: στρατηγὸς μὲ γὰρ ὢν est in Græco, contra & historiae veritatem, quam in Philoæmene Plutarchus imple testatam fecit, (neque dixeris tantam virum ita cito sui oblitum fuisse) & loci huius naturam atque propositum. Ergo audacter recessi à codice Græco, quem particulae negatiuae omissione corruptum arbitror, itaque fuisse scriptum: στρατηγὸς μὲ γὰρ ὢν, Νάβις ἐξέβαλεν ἐκ Μεσσηνίας, &c.

IN PYRRHVM ANNOTATIONES Guil. Xylandri & Herm. Cruferii, interpretum,

EXPLICATIO.

Tharrytam Plutarchus quem vocat, is Pausania in Atticis est Tharypus: fuitque (vt ibidem traditur) à Pyrrho Achilles filio decimus quintus. Genus deduxit à filio Pyrrhi, & Andromaches Pteleo. (qui apud Iustinum libro 17. Piales dicitur, qui medio natu inter duos fratres fuit) Arybas Æacidæ pater, aliis Arybbas, Pausania è Diodoro Siculo Ἀρυμβας, Arymbas dicitur. Filius eius Alcetas post patris Æacidæ mortem rex ab Epirotis delectus quum crudeliter regnaret, ab iis vna cum liberis est occisus. Pausan. Phthia mater Pyrrhi, filia fuit Menonis Thessali, de quo Plutarchus in Phocione, bellum Lamiacum describens. Alexander Olympiadis frater, rex Molossorum, in Brutiis bellum getens periit. Liuius lib. 8. Strabo lib. 5. Iustinus, Orosius, alii.

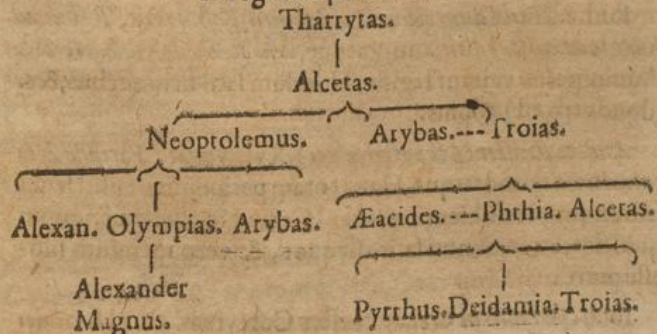
Pyrrhus multas habuit vxores: vt Antigonom Philippi & Berenices filiam, ex qua Ptolemaum genuit, de cuius interitu Plutarchus meminit. Ex Lanassa Alexandrum sustulit, Agathoclis Siculi filia: ex Bircenna, Helenum.

383. b. Templo apud Dodonam constructo] Xyl. vertit, Condito apud Dodonam templo. annotatque, εἰς τιμὴν αὐτοῦ. Arctinus in

Pyrrhus rex Epiri bello maxime contra Romanos gesto nobilitatus est: quod anno ab V. C. cccclxxii. incepisse rationes annalium produnt. Aequalis fuit Antigoni, & eius filii Demetrii Poliorcetæ, regum Macedoniae. vide Gellium libro 17. cap. vltimo. Eius nos genealogiam ex optimis scriptoribus collectam in gratiam lectoris proponendam duximus.

PYRRHI GENEALOGIA

& regum Epiri successio.

Pyrrhus, Deidamia, Troias.